

OSA-
KUNTA-
LAISIA

OSISSA

JÄ
MUUTA
KUMMAA

KÄK 2/2013

Sisällysluettelo

Sisällysluettelo.....	ö
Piäkirjoitus.....	1
Kuraattorin löpinät.....	2
Pikku-uutisia.....	3
Tallinnan viinaralli.....	5
Naapurissa pannaan.....	7
Terveisiä Ranskasta.....	8
Pimp my pikaruoka.....	9
SKOlaiset teatterissa.....	12
Haistettua, maistettua, nähtyä, kuultua, luettua, kuudes aisti.....	15
Hyveksytään/Paheksutaan	

KÄK

Turun Yliopiston Savo-Karjalaisen Osakunnan jäsenlehti

Perustettu 1930

ISSN 0786-0315

Numero 2/2013

1. Painos Marraskuu 2013

Painopaikka Juvenes Print

Painosmäärä 80 kpl

Julkaisija

Turun yliopiston Savo-Karjalainen Osakunta ry.

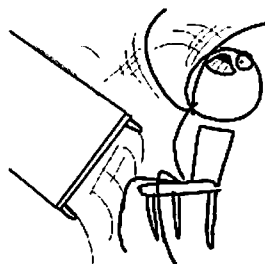
Kirkkotie 6

20540 Turku

Puh. 044-5875831

Email: sko@utu.fi

Web: <http://sko.utu.fi>

Viesti toimitukselta

Toimitus

Päätoimittaja: Mari Kuosmanen

Toimittajat: Mari Kuosmanen, Antti

Halonen, Otso Pohjalainen,

Katja Kaulo, Sonja Vilmi, Otto

Lehikoinen, Tomi Metsälä

Taitto: Anski Auramo

Piäkirjoitus

Hyvät kanssaskolaiset!

Syksy on pimeää aikaa, josta ei selviä ilman päivittäistä kofeiini- ja (kirkas)valoannosta. Onneksi valona tunnelin päässä loistaa helmeilevä seniorijuhlamme aka KÄK - lehden julkaisubileet.

Nyt on tullut se aika, jota kovin olette peljänneet. Lopetan ihanaisen KÄKimme vetämisen ja jätän homman nuoremmalle polvelle (eiku...).

Tärkein opetus, jonka olen saanut KÄKiä tehdessäni, on yhteistyön voima. Lehti ei synny yksin vaan useamman osakuntalaisen voimin. Samalla lailla yhteen puhaltamalla osakuntammekin pyörii.

Ensi KÄKistä alkaen KÄKiä luotsaa emäntänä, kuraattorina ja sihteerinäkin tunnettu Katja Kaulo. En olisi pärjännyt piätoimittajana ilman oikeaa kättäni, taittajana toiminutta Anskia ja muuta toimituskuntaa.

Kiitos ja anteeksi :)

Mari Kuosmanen

Kuraattorin löpinät

Osis, Sosis, Tepis, Tevis, Uusis, Karhis. Aivan kuin erilaisia osakuntiin liittyviä termejä ei vielä olisi tarpeeksi, on opeteltavien listalla jälleen uusia nimiä ja lempinimiä. Lokakuun alusta alkaen on YO-talo B ollut jälleen auki osakunnille ja osakuntalaisille. Paikka ei kuitenkaan ole enää S-Osis - ei niinkuin me vanhat osakuntalaiset sen muistamme - vaan uusi versio siitä. Kenties se on S-Osis 2.0? Ei, ei se voi olla mikään S-Osakuntien diskokakkonenkaan, koska SKO:n ja SHO:n lisäksi saman katon alla asustaa myös TVO. "Kuraattori tarkoittaa varmasti TPO:ta", ajattelee todennäköisesti jokunen lukija. Ei, TPO majoilee edelleen Uusiksella. Se on todellakin Turun yliopiston Varsinaissuomalainen Osakunta, joka jakaa osakuntatilan S-Osakuntien kanssa entisen S-Osoksen salin matalalla puolella. Onko TPO nyt sitten yksinään Uusiksella? Ja mitä tapahtui TVO:n Logomoon muuttamiselle? Voisiko joku selventää tätä sekamelskaa vaikka jonkun kaavion avulla!?

Kaaviota en piirrä, koska tilanne on yksinkertainen: Uusi-S ja Logomo ovat edelleen kuvioissa mukana mutta SKO, SHO ja TVO ovat tuoneet oleskelutilansa takaisin Ylioppilastaloille. Osakuntatila B:ksi nimetyssä huoneessa voi jälleen istuskella sohvilla, juoda kahvia ja turista joutavia muiden osakuntalaisten kanssa. Tarjolla on myös leffa- ja videonurkkaus, lautapelejä, kikkeripöytä, biljardipöytä sekä Teviksen flipperi. Pokeripöytäkin on nopeasti koottavissa, jos korttipelihomot iskevät. Vanha bäkkäri, eli vanha SKO:n alatoimisto, on nyt osakuntien kerhuhuone, missä ChTR on punaisen pyöreän pöydän ääressä ehtinyt kokoontumaan jo useammankin kerran. Miestenkerhokin on tekemässä paluuta B-talolle.

Osakuntatila B ja kerhuhuone ovat kuitenkin vain päiväkäytössä, koska talon toisen kerroksen asukkaiden vuoksi pitää yöllä olla hissunkissun. Entisen S-Osoksen salin korkea puoli on nykyään nimeltään Osakuntasali ja siellä asustavat SKO:n ja SHO:n vaakunat. Salia hallinnoivat S-Osakunnat yhdessä Akateemisen Aurajokilaivuriyhdistyksen kanssa ja sitä voivat TYY:n alayhdistykset vuokrata ylioppilaskunnan kautta - vain kuitenkin päiväkäyttöön sitäkin. Vanha S-Osis on siis osissa. Tiloissa pitävät nyt toimistojaan useat TYY:n alajärjestöt. Osakuntien tilat ovat pienentyneet mutta naapurit lisääntyneet. Kenties nykyisistä naapureista saadaan leivottua myös tulevia osakuntalaisia. Vanhat osakuntalaiset ovat pikkuhiljaa löytämässä tiensä takaisin YO-taloille ja SKO:n arkipäivystyksiin, joten uusiakin on jo lupa odotella.

2 **Tonto - SKO:n Kuraattori**

Johnny Depp - elokuvanäyttelijä

Pikku- uutisia

Katja Kaulo

SKOn vuosijuhlissa 13.4.2013 pidettiin taas perinteiseen tapaan puhe naiselle ja melkein perinteiseen tapaan puhe miehelle. Puheen miehelle piti, naistenkerhon tapahtumissakin usein nähty, Meri Malmari, joka mainitsi muun muassa kiveksellisen pissineen päälle. Puheen punainen lanka vaikutti ajoittain olleen kateissa. Miau. Puheen naiselle piti Topi Savolainen, joka vertasi naista lumikinokseen.

Ansiomerkkilautakunta luovutti vuosijuhlissa insperthori Lauri Ojalan johdolla SKO:n raskaan työn raatajille lukuisia kunnianosoituksia. Ansiomerkinarvoisesti SKO-taipaleella oli uhrautunut Tomi "Tonto" Metsälä. Ansionauhaa kantamaan oikeutettiin Katja Kaulo ja Antti Kaunismäki. Harrastusmerkin ansiomerkkilautakunta myönsi Kerttu Ilolalle, Juha-Pekka Finnilälle, Patrik Niskaselle ja Otso Pohjalaiselle.

Taas uusi skandaali – Katso kuva!

TPOn edustaja säädyttömänä SKOn vuosijuhlissa! Miksi vilauttelit, Sonja?

Nimeltä mainitsemattoman TPOlaisen huhutaan esiintyneen julkeasti ilman huivia hartioittensa suojana SKO:n vuosijuhlissa, vaikka SKO:n emäntä ei kyseistä vaatekappaletta itseltään ollut poistanut suoden muullekin naisväelle sitä oikeutta. Olkapäät vilahtelivat kaikkien nähtävillä, vuosijuhlavieraat tirskuivat KÄK-toimitukselle. Kuvan olkapäät eivät liity tapaukseen.

Kuva: Aake Kinnunen

SKO pyörii jaloissa!

Osakunnan 88.vuosisjuhlan jatkojen sumuisissa tunnelmissa pikkutunneilla perustettiin Jaloviinakerho. Kerhon toimintaan kuuluu varsinkin erilaisten nestemäisten Jallujen maistelu mutta vaihtoehtoisesti Jallua saa kokouksissa nauttia myös sen kirjallisessa muodossa. Kerhon vetäjän nimitys on Jalopeura ja tapaamisissa sihteerinä toimivaa henkilöä tituleerataan Jalopenoksi. Perustamiskokous kirjattiin vessapaperille.

SKO osallistui taas perinteiseen tapaansa Vapun lippukulkueeseen: Lipunkantajana toimi Antti Kosonen ja airuina olivat Katja Kaulo ja Tomi Metsälä. Mari Kuosmanen (SKO:n ex-emäntä, ex-II Kuraattori, SKO:n naistenkerhon ex-tirehtööri kaikessa viisaudessaan ja KÄK-lehden päätoimittaja) kävi vieraisa eli oli TPO:n airut.

Oluen kallistuminen on aiheuttanut syvää huolestuneisuutta KÄK-toimittajien keskuudessa. Toimitus haluaa antaa täyden tukensa oluen kallistamiseksi suun suuntaan, mutta tuomitsee hallitsemattoman kallistumisen vastakkaiseen suuntaan jyrkästi.

KÄK-toimituksen saaman lehdistötiedotteen mukaan Kristian Dorra on asettunut ehdolle isännän virkaan vaalilauseenaan "Takki auki, täältä tulee Kraldo, joka sulle ragee." Vaalilupauksista kysyttäessä Dorra vannoo olevansa aina valmis kävelemään väärään suuntaan 2014. Lehden painoon mennessä SKO:n hallituksen kokoonpano vuodelle 2014 ei ole ehtinyt selvitä, mutta Dorrann arvellaan pitävän lehdistötilaisuutensa heti syySKOkouksen jälkeen.

KÄK-toimitus on saanut vihiä pelistä yliopistohallinnossa. Toimituksen keskuudessa epäillään yleisesti, että joku pelaa shakkia oppiaineilla, sillä erinäisiä siirtoja ja jopa tornituksia on tapahtunut ainakin Juslenia-Fennicum –akselilla.

KÄK-toimitukseen juuri tulleen huhun mukaan Juslenia puretaan vuonna 2015.

SKO osallistui taas perinteiseen tapaansa Porthanin päivän lippukulkueeseen 9.11.2013. Lipunkantajana toimi Antti Kosonen ja airuina olivat Katja Kaulo ja Antti Kaunismäki.

SKO:n urheilutoimituksen kisareportaasi: Tallinnan viinaralli 2013

Säännöllisin väliajoin valtakunnan päämedioissa ollaan jopa valtion korkeinta johtoa myöten oltu huolissaan Tallinnan viinarallin tilanteesta. Nyt on myös Savo-Karjalaisen Osakunnan urheilutoimitus käynyt paikanpäällä seuraamassa tämän kohutun urheilutapahtuman meininkiä. Kisatunnelma teki toimittajimmme erittäin suuren vaikutuksen: festivaalihenki oli parhaimmillaan verrattavissa jopa Akateemisen MM-kyykän turnaushurmokseen.

www.viinarannasta.ee

Kisan päänäyttämönä toimi Tallink-tallin lippulaiva Europa, johon oli kerääntynyt rallikansaa ympäri Suomen. Myös kilpailu reitti levittäytyi valtakunnan jokaiseen kolkkaan, kunhan kukin kilpailija oli Helsingin kautta käynyt koukkaamassa Tallinnan kääntopaikalla ja palannut jälleen samoja vesiteitä takaisin Suomenlahden pohjoispuolelle. Tässä ainutlaatuisessa rallissa sekä kilpailijat että yleisö pääsevät todella läheiseen vuorovaikutukseen toistensa kanssa, kun kaikki merierikoiskokeiden aikana etenevät samalla yhteisellä kalustolla. Myös kisareportterimme Pera, Antsa ja Tomppa olivat keskellä tapahtumia ja menossa mukana.

Merierikoiskokeiden aikana kilpailijat hakivat satamastarteja ajatellen optimaalisia lähtöruutuja. Kilpailualueella pelipaikat vaihtelivat ja välillä ajolinjat kiemurtelivat paljonkin. Polttoaineen kulutus oli merkittävää, mutta silti ajan mittaan ajonopeudet vain hidastuivat. Massasta erottui kuitenkin kaksi tallia: Team Dancefloor Cat sekä Raptor Racing. Dancefloor Catin ykköskuljettaja Oskar Heimo piti tasaista vauhtia päällä sekä meno- että paluumatkan meritaipaleilla.

Menomatkan ahtaiden pikkuteiden jälkeen Helsinkiä lähestyttäessä Heimo päästi moottorinsa mouruamaan leveällä baanalla. Jatkuvien kommunikaatio-ongelmien vuoksi hän ikävä kyllä joutui vaihtamaan kartanlukijaansa aina muutaman pikataipaleen välein, mikä hidasti etenemistä. Raptor Racingillä oli valttinaan jopa kaksi tähteä, jotka sheriffin elkein viilettivät rintarinnan kisan keulassa. Raptorit painivatkin aivan omassa sarjassaan, joten rallin voittajasta ei ollut epäselvyyttä.

Kisatunnelmaa nostattivat itse urheilijoiden lisäksi tietenkin myös esiintyvät artistit sekä muut silmäätekevät julkikset. Varikkoalueella nähtiin pyörimässä monia kuolemattomia tunteiden tulkkeja kuten Irwin Goodman, Gösta Sundqvist sekä Vesku Loiri. Tallinnan meritaipaleella musiikkivihteestä vastasi Itämeren kävijöille tuttu Gaytrub A. Duuri, joka cover-kimarallaan piti rallikansan hyvällä tuulella silloinkin, kun Raptorit jumittuivat pakkeihin ja Heimo oli ajanut kivikkoon. Myös osakuntamme urheilutoimitus ajoi nasta laudassa läpi Länsisataman väliaikapisteen ja suoraa huutoa aina Uusiksen lastauslaiturilla sijainneeseen maaliin saakka. Ensi vuoden tapahtuma siintääkin jo suunnitelmissa ja harkinnassa on kaluston tilavuuden merkittävä suurentaminen. Moottorin tilavuuden, luonnollisesti.

Tallinnan varikkopilttuiden takaa
-Tomppa

Naapurissa pannaan

Otto Lehtikainen

Ikkunat sumentuvat höyrystä. Miehet ja naiset puuhaavat Uusiksens keittiössä, hirsihuoneessa ja saunaloungessa. Ilmassa leijuu maltaiden tuoksu. Naapurissa pannaan taas.

Sohon Panijat kokoontuvat Uusiksella semisäännöllisesti tiistaisin ja sunnuntaisin, jolloin panoporukka kehittää reseptejä ja valmistaa oluita erinäisiin tapahtumiin.

Panoja on laidasta laitaa eikä syrjintää värin suhteen tapahdu: sessioissa pannaan sekä tummaa että vaaleaa.

Panimomestari Eikalla ja panomestari Patrikilla on jo useamman vuoden kokemus panemisesta, mutta vasta tänä vuonna touhu on muuttunut enemmän välineurheiluksi. Mäskäyskattilan termostaatin avulla lämpötila saadaan pidettyä halutuissa lukemissa tarvittavan ajan. Mallasmyllyllä maltaiden jauhaminen on nykyään helpompaa kuin heidän panojensa alkuvaiheilla. Legendoja biljardipalloista ja muista vastaavista jauhamisvälineistä saattaa kuulla Sohon Panijoiden illoissa.

Itse panoprosessi on kaikessa yksinkertaisuudessaan seuraavanlainen: keitetään vettä, jauhetaan maltaat, mäskätään maltaat, saadaan vierrettä, vierteessä keitetään humalaa joko katkeron tai aromin saamiseksi, vierre jäädytetään ja siihen lisätään hiiva, joka käyttää vierteestä sokereita alkoholiiksi.

Edellä kuvattuna on siis yksinkertaistettu versio panosta. Kuten yleensä, homman hauskuus on yksityiskohdissa: mitä humalaa ja/tai hiivaa käyttää ja niin edelleen.

Itse toiminta sopii kenelle tahansa (oluen) panemisesta kiinnostuneelle. Kokeneemmat panijat selittävät prosessin kauneuksia ja kauheuksia asiasta mielellään. Harjoitus tekee mestarin.

Vaikka kerho on nimeltään Sohon Panijat, on kerho avoin SKOn jäsenille ja osa panijoista on SKOn aktiiveja.

Kuva ei liity oluen panemiseen.

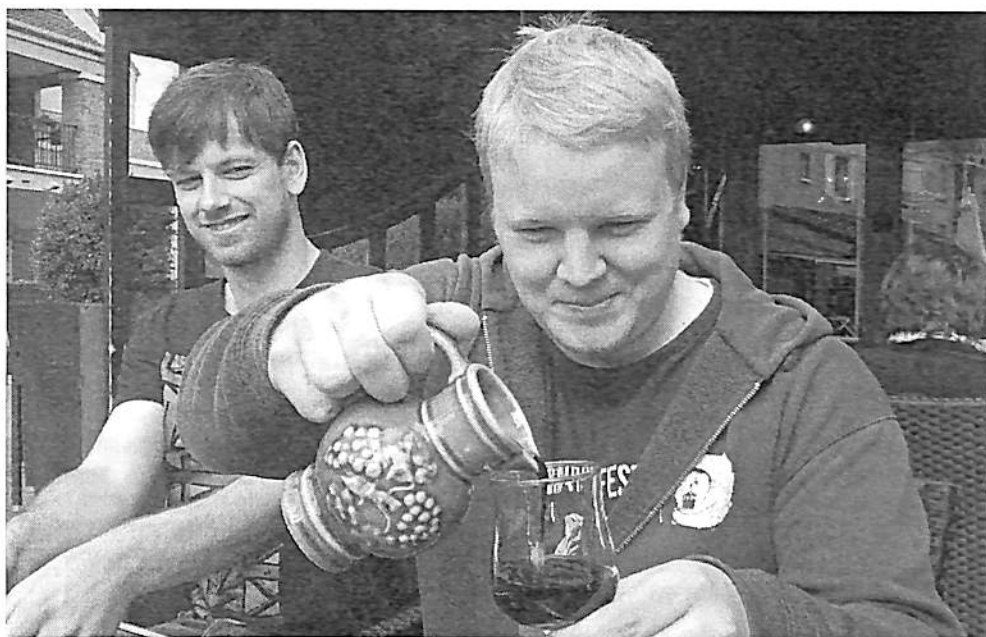
Terveisiä Ranskasta

Otso Pohjalainen

Junat ovat aina myöhässä, elämä matelee byrokratian viidakossa ja kaikki kulkevat kadulla patonki kainalossa. Ranska on osoittautunut lyhyessä ajassa juuri sellaiseksi kuin etukäteen kuvittelinkin lähtiessäni vuodeksi Erasmus-vaihtoon ja ryhtyessäni hoitamaan ulkoasiainsihteerin hallitusvirkaani etätöinä.

Keskeinen velvollisuuteni tuossa uudessa asemapaikassa on luonnollisestikin yrittää tutkia mahdollisuuksia SKOn sivukonttorin perustamiseksi Pariisiin. Vaikka osakunta-aate ei olekaan Ranskassa tuntematon, ei ole itsestään selvää, että savolaiset, karjalaiset tai kymenlaaksolaiset perinteet saisivat siellä jalansijaa ilman ankaraa lähetystyötä. Maaperän tutkimisen synnyttämät havainnot ovat tässä artikkelissa kiteytettyinä. Tämän perusteella lukija voi itse tehdä arvion, tulisiko ranskalaisista kelpo osakuntalaisia.

1. Opiskelijapalveluja tarjoavalta puljulta vuokraamassani pienessä asunnossa ei ole uunia, joten karjalanpaistin tai riisipiirakoiden tekeminen on mahdotonta. Aulassa valtaa pitävä respan täti ei myöskään vastaa mielikuvaa mistään iloisesta karjalaistalon emännästä.
2. Ranskan kieli on vaikeaa kuunnella nopeasta ja soljuvasta rytmistään johtuen, aivan kuten karjalan murrekin.

Siinä kaadetaan viiniä! Oikealla zOtso, vasemmalla esimerkki puolalaisesta.

Pakollinen Eiffel-tornikuva.

3. Pariisissa on torni. Lappeenrannassakin on vesitorni.
4. Jokaisesta lähikaupasta löytyy hyllymetreittäin halpaa viiniä, mutta todella harvoja laatuja kermalikööriä betonimyllyjä varten.
5. Mөлky on ihailtavasti syrjäyttänyt petankin Ranskan suosituimpana ulkoilmaharrastuksena. Ehkä kyykkä syrjäyttää seuraavaksi mölkyn.
6. Ranskassa paavilla on sananvaltaa, aivan kuten SKOssa.
7. Kansallisylpeys on Ranskassa suuri ja trikolori pyhä. Osakunnassa tätä vastaa kotiseutuylpeys, ja osakuntanauhoja kantavat miehet muistuttavat ranskalaisia pormestareja, joilla on julkisissa esiintymistilaisuuksissaan trikolorinauha.
8. Ranskalaiset ovat mieltyneet pitkiin illallisiin, joiden aikana juodaan alkoholia. Jos niillä vielä laulettaisiin, ranskalaisethan sitsaisivat joka ilta.
9. Pariisi on kirjakahviloineen, elokuvateattereineen ja taidenäyttelyineen kulttuurin supervalta. Kaikenlaisella kulttuurilla on runsaasti kysyntää, ja tätä potentiaalia hyödyntäessä kulttuurisihteerillä olisi loistava työmaa.
10. Viimeisenä on mainittava ranskalaisten ihan rento ja röyhkeä elämänsen, jolla jokainen päivä on ehkä jotain muutakin kuin uusi eilinen. Sama pätee myös osakuntalaisiin.

Pimp my Pikaruoka

Antti Halonen

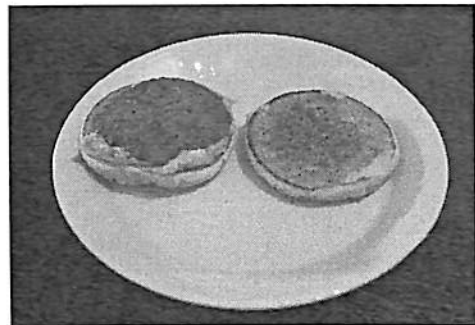
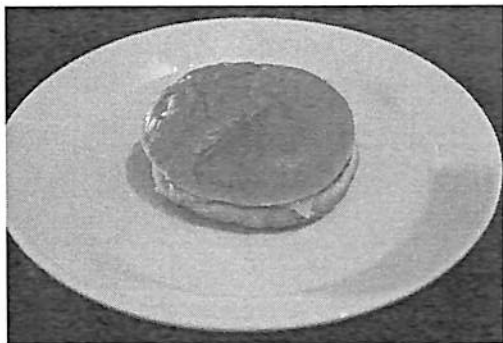
Valmis- ja pikaruokien osuus ihmisten ruokavaliassa kasvaa Suomessa nopeaan tahtiin. "Mitä nuoremmista ikäluokista on kyse, sitä vähemmän ostetaan ruoanvalmistuksen raaka-aineita" toteavat Mäkelä, Varjoen ja Viinisalo Tilastokeskuksen hyvinvointikatsauksessa (http://www.stat.fi/artikkelit/2008/art_2008-12-15_006.html).

Kulinaarisesta näkökulmasta katsottuna valmisruoka nähdään yleensä uhkana: kokkaustaidot hiipuvat ja ihmiset tottuvat syömään mauttomampia einesruokia. Omasta mielestäni pikaruoalla on kuitenkin oma paikkansa opiskelijan ruokaympyrässä ja valmisruokaa tulee uhkan sijaan tarkastella mahdollisuutena.

Tässä artikkelissa käsittelen erilaisia tapoja tuunata valmisruokia. Tekstin lähtökohtana on, että tuunaajalla ei oleteta olevan erityisiä ruoanlaittotaitoja. Tai kykyä säilyttää helposti vanhenevia tai kalliita ruoka-aineita. Tekstin tarkoituksena on kannustaa valmisruokia satunnaisesti syöviä kokeilemaan uusia yksinkertaisia keinoja parantaa makunautintoa lisäämättä merkittävästi ruoanlaittoon käytettyä aikaa tai rahaa. Lisäksi kannustan jokaista satunnaistakin kotikokkia pitämään kotona ainakin seuraavia hyvin säilyviä ja huokeita lisukkeita: Pekoni, salami, juusto, feta, suolakurkku, säilykeherkkusienet, majoneesi ja chilikastike. Lisäksi satunnaiset tuoreet vihannekset, kuten tomaatti ja chili, ovat oivia lisiä.

Hampurilainen

Suurten hampurilaisketjujen huokeimmat hampurilaiset ja kylmältaan valmispurilaiset maksavat noin euron. Tällä rahalla saatava tuote on kuitenkin perin tylsä: kahden sämpylän välissä on vain yksinäinen pihvi vailla merkittäviä lisukkeita. Tällainen "tabula burger" tarjoaa silti alustan mitä maukkaimmille hampurilaisille.

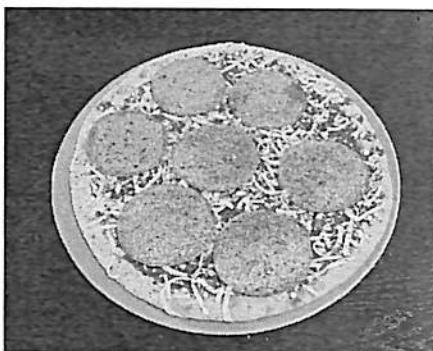
Tätä artikkelia varten valmistin kaksi erilaista reseptiä. Muuntelu- ja yhdistelyvariaatioita on runsaasti pelkästään näiden kahden reseptin aineksilla. Osta puolentusinaa hampurilaista ja keksi uusi lempireseptisi itse!

Ensimmäisessä reseptissä on pääroolissa tutuin ja turvallisin tuunausaines: pekoni. Lisätään hampurilaisen väliin paistettua pekonia, juustoa ja halkaistuja suolakurkkuja. Lisätään muutama tujaus chilikastiketta. "Kevyemmässä" reseptissä avatun hampurilaisen väliin lisätää paistettu kananmuna, muutama viipale tomaattia, jokunen pala fetajuustoa ja majoneesia. Purilaiseen käytetyn ajan ja rahan kaksinkertaistaminen tuottaa monikymmenkertaisen makunautinnon.

Pitsa

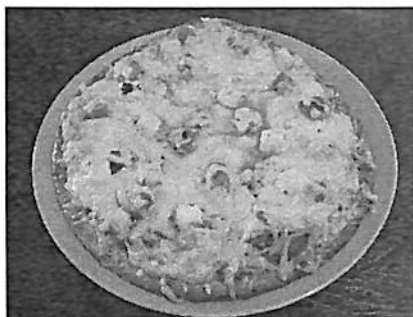
Suuren saksalaisen kauppaketjun halvimmat pakastepitsat maksavat alle puolitoista euroa kappale. Pitsan surullisen heikotasoisen juusto ja vaatimaton täytemäärä eivät ole silmä- tai makunystyröitä erityisen paljon hiveleviä.

Pakastepitsan päälle kannattaa alkuun heittää mitä tahansa kaapista löytyvää lihaa. Tämän jälkeen lisätään vapaavalintaiset kasvikset, kuten tomaatti tai säilykeananas, ja tuhti juustokerros. Esimerkkipitsassa täyteinä toimivat salami, herkkusienet ja fetajuusto.

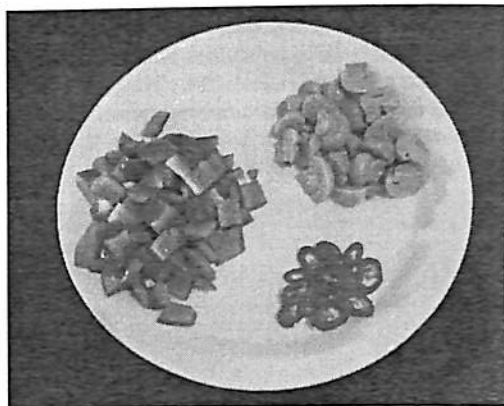
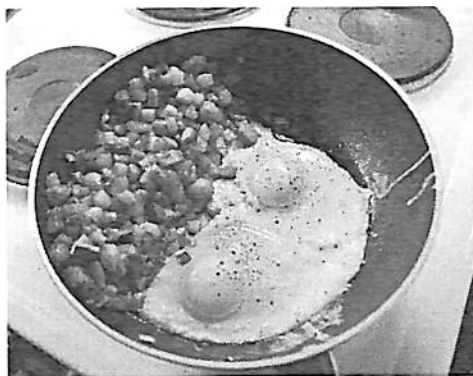
Lopputuloksena on lähikebabblan tuotosta halvempi herkku, jota syödessä pääsee ihastelemaan omia kokkaustaitojaan.

Pyttipannu

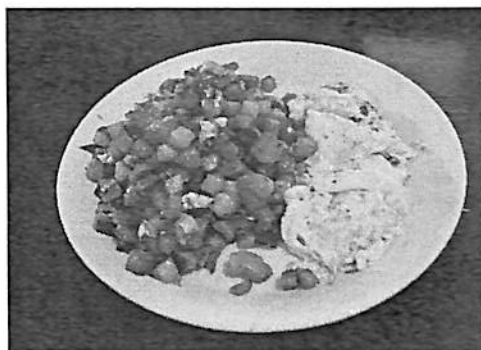
Perinteistä pakastepyttipannua voi lähteä tuunaamaan moneen eri suuntaan. Miltei mitä tahansa jääkaapista löytyvää vihannesta voi pilkkoa pyttipannun jatkeeksi: paprikaa, porkkanaa, sipulia, salamia tai vaikkapa kaalia.

Oheisessa reseptissä pyttipannun lisukkeeksi löytyi vajaa purkki säilykeherkkusieniä, puolikas paprika ja pieni pala punaista chiliä. Valmistaminen eteen seuraavasti: kuumennetaan pannulla loraus öljyä ja ruskistetaan siinä hetki pyttipannua. Lisätään herkkusienet, paprika ja chili. Muista varoa höyrystyvää chiliä ja pestä kätesi hyvin aina chilin käsittelyn jälkeen!

Ruskituksen jälkeen lisätään suola, mustapippuri ja muut mahdolliset mausteet. Annetaan pannun hautua muutaman minuutin verran kannen alla miedommalla lämmöllä. Vajaan kymmenen minuutin haudutuksen aikana kannattaa käydä sekoittamassa paistosta muutaman kerran. Kypsennyksen loppuksi kannen voi ottaa pois, nostaa lämmön hetkeksi täysille ja paistaa pannun reunassa pari kananmunaa pyttiksen seuraksi.

Lopputuloksena on paprikan raikastama, sienen mehevöittävä ja chilin maustama pyttipannu – pakasteesta oikeaksi ruoaksi vaivaisessa vartissa!

Näiden yksinkertaisten reseptien ja huokeiden lisukkeiden avulla jokaisella kiireisellä kotikokilla on mahdollisuus lähteä luomaan omia muunnelmia tutuista ja tylsistä valmisruoista. Runsasti juhlia sisältävään viikkoon kannattaa siis varautua täyttämällä kaappinsa lisukkeilla, jotta eläminen purilaisin, pitsoin ja pyttiksin on maittavampaa. Pekonipaketti käteen ja kokeilemaan!

SKOlaiset teatterissa

Sonja Vilmi

Arvon kanssaosakuntalaiseni! Kuten ehkä jotkut kuulivatkin, arvoisa kulttuurisihiteerimme kokosi marraskuun aloittajaisiksi iskujoukon Turun kaupunginteatteriin katsomaan Rocky Horror Show'n. Neljä rohkeaa SKOlaista pimeään teatterisaliin seuraamaan luvattua kauhunäytöstä vieraalta planeetalta. Loppu on, kuten sanotaan, historiaa. Jos ei nyt ihan maailmanhistoriallinen merkkitapaus, niin huomionarvoinen ainakin siinä mielessä, että osakuntamme edustusta on kuin onkin nähty harrastamassa ihan oikeaa korkeakulttuuria, onhan sellaista mikä tahansa, mitä teatterissa esitetään.

Haluan tässä vaiheessa ilmoittaa, että kiitokseksi reportaasinakijasta aion esittää kaikki omat mielipiteeni iskujoukon yleisenä mielipiteenä, koska epäammattimaisuuttani jätin tekemättä asiaan kuuluvan mielipidetutkimuksen näytöksen jälkeen. Tai jos teinkin, en muista tuloksia ainakaan oikein. Jutussa ilmaistavat mielipiteet eivät siis mahdollisesti millään tavalla liity henkilöihin, joihin ne vängällä liitän, ja saattavat tai sitten eivät edustaa osakuntamme virallista linjaa Rocky Horror Show'sta, Turun kaupunginteatterista, maailmasta, kulttuurista, paheksunnasta tai mistään muustakaan. Tämän sisäistäneenä, arvon lukijat, voitte jatkaa.

Niille, jotka eivät tunne Rocky Horror Show'ta entuudestaan: voi teitä poloisia, mutta selostetaan nyt kumminkin, mistä on kyse. Kauhunäytös alkaa, kun auto jättää nuoret rakastavaiset tienposkeeseen. Koska tarinamme sijoittuu muinaiselle ajalle ennen kännyköitä, lähtevät he kyselemään puhelinta lähellä sijaitsevasta synkästä linnasta. Sisään astuttuaan siveä pariskunta huomaa joutuneensa himojen ja perversioiden maailmaan, jota asuttavat naisen vaatteisiin pukeutuva tiedemies Frank 'N' Furter ja hänen sukupuolisesti yhtä kyseenalainen hovinsa – sekä juuri maailmaan syntynyt täydellinen mies, Rocky. Mikä tässä nyt ei vaadi heti tutustumaan tähän hienoon kulttuurielämykseen? Turussa esitykset jatkuvat vuoden loppuun ja vielä keväälläkin. Menkää ja nähkää.

Edellisen kappaleen jälkeen lienee turha painottaa, että korkeakulttuurillisesti sangen valveutunut iskuryhmä hyveksyi kaupunginteatterin versiota aiheesta suuresti. Pientä paheksuntaa ilmeni vain Touch me -kappaleen suomenkielisestä tekstistä, lisäksi musikaalisesti musiikillisesti nirppanokkaisin osa ryhmästämme ilmaisi Riff-Raffin (Miska Kaukonen) ja Magendan (Kirsi Tarvainen) äänien keskinäisen yhteensopimattomuuden häiritsevänä, vaikka tahoillaan molemmat suorittivat osansa mainiosti. Roolituksesta ei muuten löydetty nokan koputtamista. Lavastus ja pukuloisto kiinnittivät paljon positiivista huomiota.

Rocky Horror Show'n luonteen huomioon ottaen lavalla tapahtuu tietysti paljon ja koko ajan, ja elämyksen intensiivisyyttä toki parantaa nk. neljännen seinän olemattomuus ja yleisön osallistuminen lavan tapahtumiin. Myönnettäköön, että kun musikaalin alussa ei vain rohkaista vaan suorastaan vaaditaan yleisöä tanssimaan, huutelemaan hävyttömyyksiä repliikkien väliin ja heittelemään lavalle vessapaperia ja pelikortteja, on ylläluokkainen kyläyripönötys kaukana. Myös yleisen pahennuksen aiheuttaminen vaikeutuu, kun muu yleisö huutelee vielä kovempaa ja tanssii villimmin. Kaukana lavasta parven reunalla istunut ja korkeanpaikanhämöinen iskuryhmä myönsi tappionsa ja tyytyi hyveksymään ympäröivää meininkjää. Meluherkimpiä voidaan kehottaa varustautumaan korvatulpilla. Kaikkia kehoitetaan varustautumaan toimivilla nauruhermoilla, runsaalla karnevaalimielellä ja mahdollisuuksien mukaan rullalla vessapaperia. Virallista rekvisiittaa myydään Carnevaliassa ja paikan päällä teatterissa, vaikkakin melko opiskelijasopimattomaan hintaan.

Ekskuemäntämme sponsoroima elämöintitarpeisto pääsi iskuryhmän käsissä arvoiseensa käyttöön. Erityismaininta on annettava osakuntamme kuraattorille, joka antoi mestarinäytteen vessapaperirullan heittämisestä parvelta lavalle ja toi siten tapahtumaan vielä suuren urheilujuhlan tuntua. Näin se kuuluu tehdä! Liekö pitkäaikainen kyykkäharjoittelu tuottanut tulosta? Valitettavasti kuvastodisteiden väärentäminen oli liian työlästä ja aikaavieppä, joten joudutte kuvittelemaan suorituksen yksityiskohdat omissa pikku päissänne. Lohdutukseksi ohessa kuva kissasta.

"I see you shiver with antici... pation!"

Haistettua, maistettua, nähtyä, kuultua, luettua, kuudes aisti

Koonnut Katja Kaulo

Sörnagate!

Isäntä vuosijuhlassa: "Tulkaa takaisin 15 minuutin päästä, silloin on kunniamerkkien ja suosionosoitusten aika."

Yllättävä sauvaisku!

Plip, plop, plip, plop, kaikki kuolee. (Silliksellä)

-Oho! Mä hytkyn!

-Tuli iso hytky.

-Naisten etuoikeus on värähdellä. Miehet hytkyy.

-Nyt Kerttu värähtelee lattialle.

-Ei ku se siirtyy elegantisti. Naiset aina siirtyy elegantisti.
(Silliksellä)

Tonto, älä oikeesti, mua hävettää.
(Silliksellä)

Kurinaali ja kriminaali - veljekset.
(Silliksellä)

"Saanko tanssia järjettömiä muuveja?"

Alkon hinnastoon toivotaan

keskiaukeamaviinipullokuvia ja playmate of the week.

Tontolla kello on tasan känni. Aina.

'Kasvot merisairaat' kaikille yhdistyksille pakollisiksi silliksille.

Tyynyn salakuljettaminen?!?

Saku Sammakko -biisisistä:
-eiks siin ollu Mauri Mäyrä?
(ei kun Matias Myyrä)

Tonto: Mä olen optimismi. (Laulukerhon kokous)

<3 pipiipipiipii

Mari Kuosmanen Turun harottavin savolainen.

KÄK: Sisäpiiri ekstra.

SKO – Se Känninen Osakunta

Jalluaattona kännissä
Jouluaattona jännissä

Ylen antaminen = giving up

Sohvia siirrettiin Joukolla. Ja Päiviä lyötiin lukkoon.

Sonja: "Voisinks mä alkaa skuraattoriks,
mulla on toi hyvä hallussa."

-Kuka ton on piirtäny?

-Markus.

-Osaaks se piirtää?

-Joo.

Jyrki Roine kummittelee zOzolle.

-Siis tää näyttää ihan jonkun tytön piirtämältä.

Pääsihteeri äärettömän pettynyt SKO:n
kunnollisuuteen ja tunnollisuuteen vapun
aikana.

"Vessapaperissa on kaikki tarvittava" (14.4.13)

"Kunnolliset ihmiset oikeesti. Mää en jaksa
semmosia."

Hyveksytään

*yllätysbullat
kenkäkauppa SKOpunkten
kenkäkauppa DinSKO
Nähdä Kraldo vönmässä ja
kuolla.
paheksuminen
huonekaluliike Asko*

Kraldo vönmässä

Paheksutaan

*kunnolliset ihmiset
Ansiomerkkilautakunta
(2012), joka sekoitti
dokaanit
yleinen vönmäinen
Jallukerhon vt. jalopeuraa
(isäntä) juomattomasta
jallusta.
SHO:n vilkkuva hiiri
hyveksyminen
dropboxin kiukuttelut*

Otto vönmässä. Otto ei ole niin kova vönnijä.